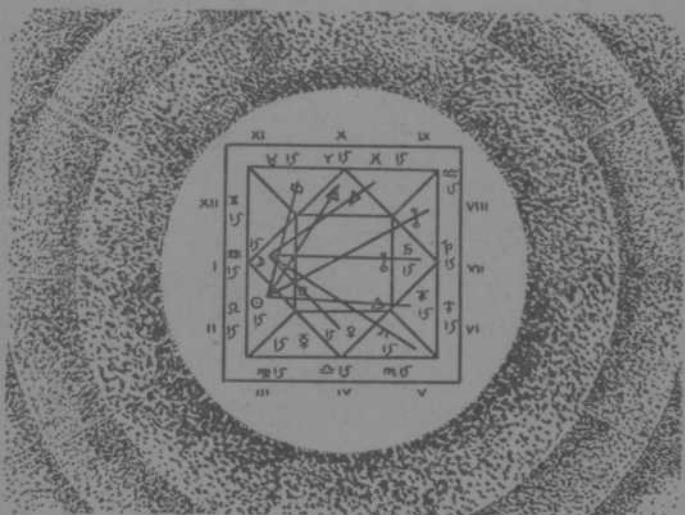

DE GESCHIEDENIS EN DE GRONDSLAG

DER

ASTROLOGIE

Uitgave
N.V. v/h. A.C. NIX & Co. - BANDOENG
1928.

3.3
F 1

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK

2210 4860

DE GESCHIEDENIS EN DE GRONDSLAG
DER ASTROLOGIE.

BEZUGNAHME AUF DAS ORIGINALE
DER ABDRUCKE

DE
GESCHIEDENIS EN DE GRONDSLAG
DER
ASTROLOGIE

DOOR
F. J. MEFFERT.

N. V. A. C. NIX & Co. — BANDOENG.

DE
GEOLOGIE

ASTROLOGIE

1811

„Victorque ad sidera mittit sidereos
oculos.”

„En overwinnend heft hij de sterren-
oogen tot de sterren op”

roept de dichter-astroloog en zanger Marcus Manilius in zijn uit vijf boeken bestaand gedicht uit, waarin hij een schitterende beschrijving van den sterrenhemel gaf. En, werkelijk, wanneer wij in een helderen nacht op vrij terrein staan en onzen blik naar boven richten, zoo vertoont zich aan ons oog een grootsch en overweldigend gezicht. Wij zien tot oneindige afstanden den hemel met sterren bezaaid: wij werpen een blik in het Universum. Het is alsof de boden van den almachtigen Wereldmenner op ons hun blikken richten, als spraken zij met onze ziel een geheimnisvolle taal, dit is de taal der sterren, welke ons ons noodlot verkondigt. Ja, in de sterren is onze levensweg geteekend, dien wij als menschen moeten gaan. Door de studie der astrologie, m.a.w. der sterrenwetenschap, kunnen wij deze taal der sterren leeren. De Astrologie leert ons den invloed der sterren op den levensloop van den mensch en op de vorming van zijn lichaam, ziel en geest. Beginnen zal ik bij de geboorte der Astrologie. Ik zal trachten, een beknopt overzicht van

de geschiedenis der Astrologie te geven. De data, die de cánon der geschiedenis brengt, zijn slechts voor enkele eeuwen behoorlijk verzekerd. Duister wordt de geschiedenis van elk land, zoodra men meer dan duizend jaar teruggaat. De Romeinsche geschiedenis, evenzoo de Grieksche, worden al in de achtste, voorchristelijke eeuw mythisch. Precies zoo is het ook met de geschiedenis der Astrologie.

DE CHALDEEUWSCHE ASTROLOGIE.

EX ORIENTE LUX.

Of de Astrologie haar oorsprong had in Mesopotamië of in Egypte, is niet met beslistheid te zeggen, omdat zelfs de oude geschiedschrijvers het hierover niet eens zijn. Vele geschiedschrijvers, ik mag gerust zeggen de meesten, o.a. ook Diodórus in zijn „Bibliotheca historica”, 2.29, berichten eenstemmig, dat de Astrologie afkomstig is uit Mesopotamië, het land tusschen Euphraat en Tigris. Nu is men door de opgravingen gedurende de laatste 50 jaren van de vorige eeuw, vooral die bij Niniveh, tot de overtuiging gekomen, dat Mesopotamië wel het geboorteland der Astrologie, of beter gezegd der *Horoscopie* moet zijn geweest. Ik zeg hier uitdrukkelijk horoscopie, omdat:

1. de Egyptische beschaving wel veel ouder is dan de Chaldeeusche; de Astrologie echter bij de Egyptenaren oorspronkelijk uitsluitend godsdienst was.

2. Horoscopie en Astrologie twee verschillende begrippen zijn.

Astrologie is wetenschap. Horoscopie is de

praktische toepassing der Astrologie, dus kunst, want wetenschap is afgeleid van „weten” en kunst van „kunnen”. Morrinus, de bekende Fransche astroloog en arts, zegt al: „Ars vera est, sed pauci artifices reperiuntur”: „De kunst is waar, maar er worden weinig kunstenaars gevonden”. Nu kan natuurlijk een wetenschap niet alleen uit theorieën bestaan, maar daartoe behoort ook voor alles hare practische toepassing. Zodoende is Astrologie, zonder horoscopie niet goed denkbaar, omgekeerd echter evenmin. Ik zal hier nog even aanhalen hetgeen Rudolph von Sebottendorff omtrent de geschiedenis der Astrologie schrijft: „Man nahm bisher an, dasz die Astrologie im Zweistromenland entstanden sei. Heute können wir mit positiver Sicherheit nachweisen, dasz weit vor aller Kultur in Mesopotamien, Sternwarten an der Küste der Ostsee, in England und Skandinavien existierten. Die Steinkreise von Stonehenge in Grosz-Britanien, Odry in Preussen sind nichts weiters als Sternwarten. Nach den Fixsternen, die dort beobachtet wurden, lässt sich das Alter auf 3500 Jahre vor Christus feststellen”.

Dus Sebottendorff wijst hier ook op den Arieschen oorsprong. Straks kom ik nog terug op den Egyptischen oorsprong. Hier wil ik echter woordelijk aanhalen hetgeen in de Cosmogenezis der Geheime Leer van H. P. Blavatsky staat: „Hetzij

de oorsprong van den dierenriem Arisch of Egyptisch zij, in elk geval is hij ontzaglijk oud”.

De Sumeren of Sumeriërs en Chaldeëen behoorden tot de oudste bewoners van Babylonië. Wat de burgerlijke verhouding der Chaldeëen betreft, hadden zij oorspronkelijk denzelfden stand als de priesters bij de Egyptenaren. Zij waren belast met de vereering der goden, met de Astrologie en de overige wetenschappen. Bijzonder beroemd waren zij als astrologen, want hun kennis ging van vader op zoon over. Hun kunde op astrologisch gebied blijkt het duidelijkst uit de teksten in spijkerschrift geschreven op leemen tafeltjes, waarvan ongeveer 25000 stuks gevonden zijn bij de uitgraving van het oude Niniveh gedurende de laatste 50 jaren van de vorige eeuw. Deze leemen tafelen behoorden tot de bibliotheek van Koning Assurbanipal (668 — 626 v. Chr.). Alle tot nu toe gevonden astrologische aantekeningen uit de bibliotheek van Niniveh putten uit een nog grooter en ouder astrologisch werk, bestaande uit 70 tafelen met den titel: „Toen Anu Enlil”. Dezen titel kreeg het werk, doordat de eerste zin als volgt begint: „Toen Anu, Enlil en Ea, de groote Goden, na hun besluit, de orakelen des hemels en der aarde vastgelegd hadden,” enz. Dit werk heeft betrekking op astrologische aantekeningen over Zon, Venus, Maan, Saturnus, Jupiter, Mars. Deze

25000 leemen tafelen worden bewaard in het Britsch Museum en zijn voor een groot gedeelte vertaald.

Prof. Friederich Delitzsch, assyrioloog gaf in 1887 een assyrisch-babylonisch woordenboek uit, betrekking hebbende op deze spijkerschriftliteratuur. Dezelfde Delitzsch, die in 1913 het opzienbarende Babel-Bibel geschreven heeft, waarin hij trachtte te bewijzen, dat de theorie van een God, van de schepping der wereld, het verhaal van de zondvloed en het dekalooq van Mozes reeds duizenden jaren voor den bijbel in de religieuze literatuur van Babylon voorkwam.

De Babylonische priester-astrologen hadden voor zeer vele sterren en sterrengroepen oude overleveringsnamen. Vooral waren zij zeer kundig in het meten van afstanden aan den hemel. Als bewijs van hun vaardigheid diene de door hen uitgevonden verduisteringsperiode van 18 jaar 11 dagen 7 uren, Saros genaamd. De maansverduisteringen herhalen zich in 6585 dagen en 7 uren in denzelfden graad van den zodiak. Deze Saros dient heden nog bij de berekening der maansverduisteringen. Volgens Ptolemaeus leerden de Grieken van de Babylonische astrologen, dat de Maan in 6585 dagen 223 maal tot de Zon, 242 maal tot zijn noden en op 10 graden na 241 maal tot hetzelfde punt van de ecliptica terugkeert. En uit de-

ze perioden hebben zij de gemiddelde dagelijksche beweging van de Maan op $13^{\circ} 10' 35''$ berekend. Uit overlevering zijn ons slechts de namen van latere Babylonische astrologen bekend en wel Belabus-sur en Kidinnu, en aan het hof van Niniveh o.a. Ascharidu, Bullutu, Nabuschumischkun, Nergalitir, Balasi, Ischtarschumirih, Nebuachirba. Zij maakten volgens de zooeven genoemde teksten hunne waarnemingen in de steden, zooals Kutta en vooral aan de sterrenwacht in den tempel te Borsippa bij Babylon. Deze tempel droeg den naam van de zeven planeten, resp. de 7 beveloverbren-
gers van Hemel en Aarde en bestond zooals trouwens alle overige sterrenwachten, hetgeen men nog uit de ruïnen kan waarnemen, uit bijzonder groote etappenpyramiden, met 3, 5 of 7 etappen. De Chaldeeusche astrologie is litterair bekend geworden door de berichten over Babylonische geschiedenis door Berossos, een priester van Bel te Babel, die ook op het Grieksche eiland Kos een astrologische school gesticht heeft. Hij heeft in zijn werk, dat hij aan Koning Antiochus I van Syrië opgedragen heeft, ± 280 v. Chr., de Grieken astrologie geleerd. Bij de Chaldeëen en Babylo-
niërs werd de astrologie meer gebruikt voor waarzeggen en magie. Dit was bij de Egyptenaren niet het geval, bij hen was de Astrologie godsdienst en bovendien een heilige en geheime wetenschap

en werd beoefend door priesters. Volgens verschillende klassieke schrijvers o.a. ook Lucianus hebben de Lybiërs en Babyloniërs de Astrologie van de Egyptenaren overgenomen.

DE EGYPTISCHE ASTROLOGIE.

De geheele streek van het hedendaagsche Egypte was vroeger door de zee bedekt, hetgeen ons de geologie bewijst en bovendien door de oude schrijvers Heródotus, de vader der geschiedenis, Strabo en Plinius bevestigd wordt. De Nijldelta was het eerste land, dat door immigranten werd bezet, die hun goden van verre streken medebrachten. Wie hierover meer wenschte te weten, kan zulks vinden in de Geheime Leer. Nu komt gedurende de eerste duizend jaren vóór den Zondvloed het rijk der *Zeven Goden*, die de wereld beheerschen. Gedurende dit tijdperk gebeurde het, dat de goden op aarde neerdaalden en den menschen den loop van Zon en Maan door de 12 teekens van den Zodiak, verklaarden. Dat de Astrologie een geschenk der goden is, vertelt ons ook duizenden jaren later Marcus Manilius in zijn *Liber secundus*, vers 115:

Quis caelum possit, nisi caeli munere
nosse,
Et reperire deum nisi, qui pars ipse
deorum est.

Wie zoude den Hemel leeren kennen anders dan door de gave des hemels en den God vinden, die

niet zelf een deel van dien God is. Dit citaat in het Latijn van Manilius, heeft Goethe 2 September 1784 in het Brockenboek geschreven enkele dagen, nadat hij in een wondervol gedicht aan de Sterren hulde gebracht had, welk gedicht hem aan Charlotte von Stein verbond.

Reeds de oude Egyptische priesters verzekerden Heródotus dat men geen Egyptische geschiedenis zou kunnen schrijven, zonder de bovenaardsche koningen vóór Menes, den eersten menschelijken koning (3490 v. Chr.) te erkennen. Plato is de eerste wijze onder de klássieke geschiedschrijvers, die in details van de Goddelijke dynastieën spreekt en ze verplaatst naar een groot continent, dat hij Atlantis noemt. Ook volgens de Geheime Leer Anthropogenesis vermeldt Diodórus, dat de Atlantiërs zich op het bezit van een land beroemen, waar alle goden geboren waren, en op het feit, dat Uranus hun eerste koning was en ook de eerste, die hun sterrenkunde leerde.

De geleerde Jezuitenpater Athanasius Kircher schrijft: „Ich gestehe dasz ich lange Zeit die Dynastien und Atlantis nur für Märchen gehalten habe, bis ich in den Orientalischen Sprachen besser unterrichtet zu dem Schlusze kam, dasz alle diese Legenden im Grunde nur die Enthüllung einer groszen Wahrheit sein müssen”.

Het duidelijkste bewijs voor de Astrologie zijn

de tempelwanden van den tempel te Edfu, Esneh, Athribis en te Dendera. De tempel te Dendera is één der oudste Egyptische heiligdommen, waarvan de bouw zeer ver tot in de XIIe dynastie (2000 v. Chr.) teruggaat. Aan de wanden van dezen tempel, aan welken verschillende Egyptische Pharaos bouwden, bevonden zich twee Zodiakken. Eén dezer, de ronde Zodiak genaamd, bevond zich in een afzonderlijk tempeltje op het dak, dat aan de godin Hathor of Venus gewijd was. Deze dierenriem werd in het jaar 1820 door een Franschman uit het gewelf gezaagd en naar Parijs gevoerd en bevindt zich sedert aldaar in het Nationale Museum. Men vindt hierop naast de 12 Egyptische ook de tegenwoordig nog gebruikelijke 12 Zodiakale teekens, met uitzondering van kreeft, in wiens plaats de Egyptenaren den scarabeus plaatsen, bovendien nog de 28 maanstations en de 36 dekanaten. Hier wil ik in het bijzonder de aandacht vestigen op de 28 maanstations en de 36 dekanaten, daar deze nooit voor astronomische doeleinden gebruikt kunnen zijn, maar enkel en alleen voor astrologische, want de hedendaagsche wetenschap wil den Zodiak uitsluitend als bewijs der Astronomie erkennen. Alles schijnt echter er op te wijzen, dat de Zodiak in het oude Egypte, evenals in het oude Indië steeds een innerlijke mystieke beteekenis had.

De tweede dierenriem was van jongeren datum en bevond zich in den voorhof van den tempel, die volgens de Grieksche inscriptie eerst onder Keizer Tiberius 32—37 n. Chr. er bijgebouwd werd. De laatste renovatie had plaats in het jaar 60 na Chr. gedurende de regeering van Keizer Nero. Bij deze renovatie werd ook vermoedelijk de horoskoop van dezen Keizer in den tempel aangebracht. Bij de Babyloniërs en Egyptenaren was de 12 deelige Zodiak in gebruik, met dit verschil, dat oorspronkelijk bij de Egyptenaren, waar de Astrologie een geheime wetenschap was, slechts 10 Zodiakale teekens bekend waren; 2 teekens werden geheim gehouden. Dit is ook de verklaring van den dekalog van Mozes.

Oud-Egyptische priesters beweerden, dat de eerste Zodiakale aantekeningen gemaakt werden, vóór de polen 3 maal met de ecliptica samenvielen. Aan het plafond van den tempel te Dendera is het sterrenbeeld „de Maagd” 3 maal aangebracht, hetgeen eveneens op een observatie van drie omwentelingen zou wijzen, n.l. op 75000 jaar. Solon de Wijze vertelt, dat de oude Egyptenaren beweerden, de hemellichamen gedurende twee volledige equinox-praecessie's geobserveerd te hebben, hetgeen zou wijzen op 50000 jaar. Simplicius schrijft, in de zesde eeuw na Chr., dat de Egyptenaren astronomische aantekeningen en observatie's geduren-

de een tijdperk van 630.000 jaar bewaard hebben. Nemen wij deze jaren als maanden aan, dan krijgen wij 51.736 jaar. Diogenes Laertius brengt de astrologische berekeningen der Egyptenaren op 48.863 jaar vóór Alexander den Grooten en Martianus Appella beweert, dat de Egyptenaren 40.000 jaar in het geheim Astrologie gestudeerd hebben alvorens haar wereldkundig te maken. Over de Egyptische Astronomie geven ons de maten der Cheops-Pyramide 2600 v. Chr. nadere gegevens. De Egyptische el was toen 0,6356521 M. lang, terwijl de halve diameter der aarde 6.356.521 M. lang is. De afstand van de Zon tot de aarde is op 149.400.000 K.M. geschat. Wanneer wij nu de hoogte dezer pyramide 10 maal met zich zelf vermenigvuldigen, zoo verkrijgen wij dezelfde uitkomst. Eén zijde der pyramide is 365.2563 Egyptische ellen lang en even zoovele dagen heeft de Zon noodig om eenmaal de ecliptica te doorloopen. De Egyptenaren hadden oorspronkelijk niet alleen 2 geheime Zodiakale teekens, maar ook 2 mysterieplaneten, waarmede alleen de hoogste hiërophant zich mocht bezighouden. En hoe staat het nu met Uranus, die pas 13 Maart 1781 is ontdekt?

Clemens Alexandrinus van Alexandrië bericht ons, dat 42 heilige boeken der Egyptenaren bestonden. Deze waren echter slechts een gedeelte der boeken van Thot of Hermes Trismegistos. De

Egyptische priester Manetho, een tijdgenoot van Ptolemaeus I had 36.000 zulke boekrollen in zijn bezit, die hij natuurlijk niet allemaal zelf kon hebben geschreven. De beroemde bibliotheek van Alexandrië bezat volgens Strabo en Josephus 10.000 van de oudste Chaldeeusche afschriften en Clemens verzekert dat er nog verdere 30.000 in het grafmonument van Osymandias aanwezig zijn. De basis van de nieuw-Egyptische Astrologie, een groot systematisch werk, dat de Astrologie tot in détails behandelde, bestond uit 2 werken, die de namen dragen van Pharao Nechepso en zijn lijfarts en priester Petosyris. Inderdaad heeft een Pharao met dezen naam omstreeks 700 v. Chr. geleefd. Hij was de zoon van Psammetich. Deze 2 boeken halen weer de oudste boeken van Hermes Trismegistos aan. Dit werk van Nechepso en Petosyris was de astrologische bijbel tot aan Claudius Ptolemaeus. In het boek Nechepso werd een bijzondere beschrijving gegeven van de 36 dekanaten. Het boek getiteld „Petosyris” behandelde medische Astrologie. De in het boek „Nechepso” vermelde 36 dekanaten waren over de 12 teekens verdeeld en namen in ieder teeken een zeker gedeelte in, terwijl het andere gedeelte overgeslagen werd. Hiervan zegt ons J. Firmicus Maternus: „Quasdam partes possident, quasdam reliquunt. Istam rationem veteres involutam variis obscuritatibus reli-

querunt, ne ad hominum notitiam verissima haec et immortalis ratio perveniret, sed magnus ille Petosyris hanc partem leviter attigit, ne quod eam nesciret, sed etiam plenius docere noluit, ne mortalem operis sui disciplinam in posteros relinqueret."

Hetgeen vertaald luidt: „Een zeker gedeelte neemt het dekanaat in, een zeker gedeelte wordt overgeslagen. De oude schrijvers hebben hun weten met verschillende duisterheden achtergelaten, opdat deze meest ware en onsterfelijke wetenschap niet tot de kennis der menschen zou doordringen. Zoo ook deze bekende groote Petosyris haalt van dat gedeelte heel weinig aan, niet omdat hij het niet wist, maar omdat hij het niet beter leeren wilde, opdat de onsterfelijke methode van zijn werk niet tot de nakomelingen zou doordringen." M.a.w. een zeker gedeelte der dekanaten was geheim, hetgeen niet aan oningewijden medegedeeld werd. Het boek „Nechepso" over Astrologie in het algemeen, is behalve enkele fragmenten, zoekgeraakt. De medische Astrologie van Petosyris bevindt zich in de bibliotheek te Weenen. Voor de hedendaagsche Astrologie hebben de Egyptische overleveringen slechts historische waarde, maar in elk geval hebben ze een esoterische bewijskracht, die nog eens tot haar volle recht zal komen.

GRIEKSCHE ASTROLOGIE.

Zooals ik reeds in het begin heb vermeld, heeft Berossos $\pm$ 280 v. Chr. op het Grieksche eiland Kos een Astrologische school opgericht. De Astrologie was in zekeren zin echter reeds vroeger door de Grieksche filosofie voorbereid. Pythagoras, een Doriër, $\pm$ 582 v. Chr. als zoon van Menserchus te Samos geboren, heeft 22 jaar in Egypte doorgebracht. Hij was een ingewijde. De Egyptische inwijding was buitengewoon moeilijk en voor een vreemdeling bijna onbereikbaar. Pythagoras was dan ook de eenige Griek, die haar volbracht heeft. Zeven jaar na zijn inwijding kwam Pythagoras weer in Egypte en werd met duizenden priesters door Cambyzes gevangen genomen en naar Babylonië gevoerd, waar hij gedurende zijn 12-jarige gevangenschap zich de kennis verwierf der Chaldeeusche Astrologie en magie. Pythagoras verhuisde later in 529 v. Chr. naar Kroton in Onder-Italië en stichtte daar een filosofenschool.

Vast staat, dat Pythagoras den bolvorm der aarde kende en de sferentheorie volledig ont-

wikkeld heeft, die tot Keppler de basis van alle berekeningen bleef. De voorstelling van Pythagoras, dat de aarde om een centraal vuur draaide, maar ook nog om zichzelf, was voor zijn tijdgenooten en opvolgers, behalve Hyketes van Syracuse en Ekphantas te hoog. Onder Plato, een leerling van Pythagoras, ondervindt de Babylonische Astrologie meer en meer belangstelling. Reeds Philippus van Opus een leerling van Plato, schrijft een boek, waarin hij met groot enthousiasme en eerbied van de oude Sterrenwijsheid der Babyloniers getuigt. Gedurende de laatste drie eeuwen van Alexander den Grooten tot Augustus heeft de Astrologie in Griekenland haar hoogtepunt bereikt; vooral in het begin der eerste eeuw vóór Christus, onder Poseidonius, den grooten stoïcyn.

ROMEINSCHE ASTROLOGIE.

Tegen het einde van den Helleenschen tijd droegen Caesars legioenen den „Stier” als Zodia-kaal teeken, het teeken van Venus, de sterrenmoe-der van het Julische geslacht op hun vaandels naar alle landen.

Keizer Augustus liet zijn horoscoop trekken door Theagenes, bovendien liet hij dien publiceeren en ook munten slaan met zijn ascedant, den Steenbok, er op. In de eerste eeuwen na Christus verschenen de bekende en tot heden volledig nagelaten astrologische werken:

1. van Marcus Manilius, met den titel „Astronomicum ad Caesarem Augustum”;

2. van Ptolemaeus: „Tetrábiblos” in het Grieksch;

3. van J. F. Maternus: „Octo libri matheseos”.

Uit dezen tijd dateeren behalve de zooeven genoemde Standaardwerken, nog zeer vele andere astrologische geschriften, nu eens in proza, dan weer in hexameters of elegische distichons, o.a. ook van Paulus Alexandrinus en Vettius Valens. Vettius Valens was het, die op verzoek van Keizer Constantijn den Grooten, een horoscoop maakte van Constantinopel.

Marcus Mamilius, de groote dichter en zanger der Astrologie, die $\pm$ 48 n. Chr. in Rome leefde en vermoedelijk uit Azië afkomstig was, droeg aan Keizer Tiberius zijn uit 5 boeken bestaand astrologisch leerlicht, op. Claudius Ptolemaeus, de groote Astroloog en Astronoom, geboren te Pelusium in Egypte, leefde $\pm$ 150 na Chr. te Alexandrië. Hij heeft een astrologisch werk in het Grieksch geschreven, *Tetrábiblos* genaamd, dat later in het Latijn vertaald werd als „*Opus quadripartitum seu de apotelesmatibus judiciis astrorum libri quattor.*” Dit boek is weer later door Melancthon vertaald en is heden nog de bijbel der Astrologie.

Julius Firmicus Maternus Senator, geboren in Sicilië, schreef 336 na Chr. de „*Matheseos libri octo.*” Dit is het grootste astrologische werk der oudheid, dat wij nog bezitten, interessant vooral, omdat hij zijn kennis van de Egyptenaren heeft gekregen. De Egyptische kennis omtrent Astrologie kunnen wij heden rechtstreeks alleen nog uit de weinige overblijfselen der inscripties op de grootendeels nog vernielde Egyptische tempelwanden en grafmonumenten afleiden. Aan Firmicus Maternus stond echter de groote Alexandrijnsche bibliotheek ter beschikking, waaruit hij rechtstreeks de Egyptische wijsheid scheppen kon. De bibliotheek te Alexandria was ten tijde van Ma-

ternus alleen voor leerdoeleinden in het bezit van 42.800 banden en schriftrollen. Deze bibliotheek werd 55 jaar na het verschijnen van dit groot werk van Maternus door onder bisschop Theophilus aangevoerde Christenen in het jaar 391 n. Chr. vernield.

DE ISRAELIETEN.

De Israëlieten konden zich evenmin aan den Egyptischen en Babylonischen invloed onttrekken als de andere volkeren. Omtrent Mozes, die als Jood ingewijde was van den zonnetempel te Heliopolis, kunnen wij in Handelingen 7: 22 als volgt lezen: „En Mozes werd onderwezen in alle wijsheid der Egyptenaren en was machtig in woorden en in werken”; Mozes heeft niet, zooals men vaak wil doen voorkomen de geheele Astrologie verboden, doch slechts een zeer klein deel er van, n.l. de zeer gevaarlijke hora- of uur-astrologie en dat zeer terecht, omdat de Israëlieten hiervan schromelijk misbruik maakten. Door alle tijden heen is van geen ander deel der Astrologie zooveel misbruik gemaakt als van deze hora-astrologie. En, niet-tegenstaande Mozes de beoefening hiervan bij doodstraf verbood, is hij er niet in geslaagd, haar te verhinderen, daar de Israëlieten altijd Astrologie beoefenden. De laatste Joodsche ingewijde was Daniël, die het hoofd was van de magiërs en astrologen van Chaldäa.

De Astrologie vanaf den aanvang van het Christendom tot heden.

Het Christendom droeg van het begin af in zijn heilige overleveringen zeer veel Astrologie met zich mede. Hoe diep de Astrologie toen wortelde, blijkt uit het feit, dat de Roomsche kerk Christus zelf naar aanleiding van een aanhaling bij den profeet Maleachi Hoofdstuk 4 vers 2 als Zon der Gerechtigheid, in de plaats van den zonnegod Helios stelde, door in het midden der vierde eeuw den geboortedag van Christus op 25 December te verleggen, daar deze dag volgens het geloof der heidenen als geboortedag der zon gold. De spreuk „lux crescit”, die in de Grieksche kalenders en in de heidensche liturgie voor 25 December gebezigd werd, is ook woordelijk in de Christelijke Kerstpreek overgenomen. Mithras, Adónis, Attis, Apollo, enz. werden allen op 25 December „geboren”.

Het Nieuwe Testament begint door het verhaal der magiërs, ook met Astrologie: „Wij hebben Zijn ster gezien en zijn gekomen, Hem te aanbidden”. Deze ster van Bethlehem wordt in verband gebracht met de conjunctie van Jupiter en Saturnus in Pisces. Deze conjunctie heeft ook plaats gehad bij de geboorte van Mozes. Nu heeft inderdaad deze „conjunctio aurea” of „gouden conjunctie” plaats gehad in het jaar 7 van onze tijdrekening

die met eene fout van 7 jaren is vastgesteld en wij moesten nu eigenlijk 1935 schrijven, want geschiedkundig staat het vast, dat de dood van Herodes 4 jaar na Chr. plaats had, dus Christus $\pm$ 7 jaar oud geweest moest zijn, toen Herodes stierf; rekening houdende met het feit, dat Herodes alle kinderen tot en met 2 jaar had laten ombrengen. Thierens in zijn Cosmologie vermeldt, dat, volgens Mevrouw A. Besant onze tijdrekening 108 jaar vroeger moest zijn vastgesteld met het oog op het intreden van de zon in het teeken Pisces bij retrogressie van de lente-equinox. Volgens Thierens moet dit ook aan de hand van de kaart van Archelanger inderdaad het geval geweest zijn.

Geschiedkundig is ook de Zoneclips bij den dood van Christus. Ook alle Christelijke feestdagen hebben een astrologisch mystiek karakter.

De heilige Augustinus heeft als jongeling Astrologie bestudeerd en nimmer heeft hij den invloed der sterren ontkend.

In de 6e en 7e eeuw na Chr. was de Astrologie vooral in Byzantium in hoog aanzien. Vóór het einde der 8e eeuw reeds, benoemde Keizer Theóphilos den filosoof Leon tot professor in de Astrologie te Constantinopel. In dezen tijd doet zichtbaar de Arabische invloed zich gelden. Mohammed leerde na zijn vlucht naar Medina de onvoorwaardelijke afhankelijkheid van God en ab-

soluut geen vrijheid van wil, dus een onbeperkt, weliswaar reeds vroeg aangevallen determinisme. Zoo was dan ook de Islam voor de Astrologie een vruchtbare bodem. Het getal der Arabische werken op Astrologisch gebied is dan ook buitengewoon groot.

Theóphilos van Edessa, 785 na Chr., de bekende Homérusvertaler, die als hofastroloog aan het hof van Kalief Al Mhadi leefde, noemde de Astrologie de „koningin der wetenschappen”. Deze tijd heeft zeer veel groote astrologen voortgebracht, o.a. den zeer beroemden Astroloog Alkendi (Alchindus) eigenlijk Aboe Joessoeff Jacoeb Eboe Eshah Alkendi geheeten. Hij werd geboren te Basra, was neoplatonist, filosoof, occultist, en hofastroloog bij den Kalief te Bagdad. Hij leefde in de 8e eeuw. Zijn werken zijn: „De temporum mutationibus, de electione dierum.” „Introductio ad judicia astrologiae.”

Een tijdgenoot en leerling van Alkendi was Aboemassar, *de grootste Astroloog der Mohammedanen*. Zijn juiste naam was Aboe Maschar Giafar ben Mohamed. Ook werd hij Abalachi, Aboazar, Japhar en Dchofar genoemd. Aboe Maschar werd in 805 na Chr. te Balk in Khorassan geboren. Te Balk was een Astrologenschool onder den zooeven genoemden Alkendi. Zeer bekend is de anecdote omtrent de woordenwisseling tusschen

den lijfarts en den hofastroloog Alkendi. Ook bekend is de horoscoop, dien hij van den Kalief Al Mostaim te Ispahan gemaakt heeft. Hij schreef vele astrologische werken.

Bijzonder bekend zijn:

1. De magnis conjunctionibus tractatus;
2. Introductorium ad astronomiam Abumasaris Abalachi octo continens libros partiales;
3. Flores astrologiae cum zodiaci et planetarum figuris.

Aboe Massar was bekend door zijn theorie betreffende het ontstaan der wereld. Deze zou n.l. geschapen zijn, toen de 7 planeten in den eersten graad van Ariës met elkaar in conjunctie waren en zal vergaan, als deze conjunctie zich in den laatsten graad van Pisces herhaalt. Deze horoscoop wijkt af van de andere wereldhoroscoop, nagelaten door Pharao Nechepso, afkomstig van Hermes Trismegistos. Aboe Massar was de eerste, die de horoscoop van Christus en Mohammed berekende. Later hebben anderen ook den horoscoop van Christus gemaakt en wel Pierre d'Ailly, geboren in 1350 te Compiègne, kardinaal te Avignon, een zeer beroemd Astroloog, één van zijn werken is de „*Apologetica*”, (*defensio duplex astronomicae veritatis*); verder Francesco della Stabili, die zichzelf Cecco d'Ascoli noemde, een vriend van Dante en lijfarts van Paus Johannes XXII, later

leeraar in Astrologie aan de Universiteit te Bologna. Hij legde het leven van Christus astrologisch uit en werd daarom wegens ketterij aangeklaagd en den 15en September 1327 te Florence levend verbrand. Ook Cardanus, Junctinus, Pegius en de bisschop Butler hebben een horoscoop van Christus gemaakt. Geen dezer horoscopen komt met de andere overeen, waaraan de foutieve tijdrekening schuld is.

Bekende Astrologen uit dezen tijd zijn nog Ibn Ridwan, Alquabisi, Al Battani, Ibn Esrah, Massallah. Door de kruistochten en door den vooruitgang der Arabische philosophie kwam de Astrologie eerst naar Spanje en Italië en daarna pas naar het overige Europa. In de 10e en 12e eeuw na Chr. ging de Astrologie enorm vooruit, vooral onder den Roomsch-Duitschen Keizer Frederik II, onder Koning Manfred van Sicilië en Ezzelino, het hoofd der Ghibellijnen. Bijzonder beroemd was de hofastroloog van Frederik II, Michael Scotus, geboren te Avienne. Zijn werken zijn: „*Imagines astronomicae*”, verder „*Compendium magiae nigrae*”, hetgeen de latere Astroloog Dr. Johann Faust in het Duitsch vertaald heeft onder den titel: „*Fausti Höllenzwang*”.

Bekend is ook de Astroloog, arts en filosoofh Campanus, vooral omtrent zijne uitgave van hui-zentabellen (1130 n. Chr.).

Een van de grootste Astrologen, die omstreeks 1250 na Chr. leefde, was Petrus van Abano. Hij was bekend door zijn werk „Astrolabium planum”. In dit boek leerde hij de plaatsen der planeten te vinden door middel van grafische voorstellingen in plaats van door berekening.

Beroemd Astroloog was ook de Dominicanermonnik Albertus Magnus. Hij begon in zijn werk „Speculum Astrologiae” de Astrologie te splitsen in een theoretische en een practische Astrologie. Overleden in 1280 werd hij later in 1637 door Paus Urbanus VIII heilig verklaard.

Guido Bonati (1230—1300) was een van de beroemdste Astrologen van zijn tijd. Hij verkreeg den bijnaam van „Siderabilisimus”. Guido Bonati was in dienst bij het hoofd der Ghibellijnen in Forli, Guido da Montefeltro. Telkens, wanneer een veldtocht ondernomen moest worden, klom Bonati op den toren van Santo Mercuriale, om de sterren te raadplegen. Door een slag op den klok te geven, gaf Bonati aan Montefeltro het teeken van het „geeft acht”, de tweede slag gaf het sein tot opstijgen en de derde dat van den afmarsch. Volgens berichten zouden zij steeds als overwinnaars teruggekomen zijn. Guido Bonati schreef een astrologisch werk „Liber astronomicus Guidonis Bonati.”

In de XVe en XVIe eeuw na Chr. steeg de

Astrologie meer en meer in aanzien. De groote Paus Julius II liet den dag van zijn kroning en Paus Paulus III liet het uur voor elk consistorium door de Astrologen vaststellen. Paus Leo X stichtte een leerstoel voor de Astrologie aan de Sapiëntia, de pauselijke Universiteit te Rome. Vooral bloeide de Astrologie aan de Universiteiten te Padua, Bologna en Parijs.

Hier volgen de Astrologen van de XVe en XVIe eeuw:

- 1436-1476. Regiomontanus.
- 1437-1508. Isaac Abarbaneh.
- 1445-1534. Paulus van Middelburg (Zeeland).
- 1476-1558. Lucas Gauricus.
- 1486-1535. Agrippa von Nettesheim.
- 1490-1541. Dr. Johann Faust.
- 1497-1560. Melancton.
- 1501-1576. Hieronymus Gardanus.
- 1503-1566. Nostradamus.
- 1540-1609. Joseph Justus Scaliger.
- 1546-1601. Tycho de Brahé.
- 1571-1631. Keppler.
- 1583-1656. Morrinus.
- 1657-1720. Placidus de Titis.

Regiomontanus, Astroloog en astronoom, eigenlijk Johannes Müller uit Königsberg, Franken, is bijzonder bekend als stichter der Astrologische

theorie voor het trekken van een horoscoop met ongelijke huizen. Veel opzien baarde zijn 33-jarige kalender. Paus Sixtus IV beriep hem in 1474 naar Rome om den kalender te verbeteren en benoemde hem daarna tot Bisschop van Regensburg. Hij schreef verschillende werken over de directie-methoden.

Isaac Abarbaneh, rabbi, is bekend om zijn in-deeling van Palestina onder het teeken *Pisces*, in tegenstelling met Ptolemaeus en andere Astrologen, die Palestina onder Aries en Scorpio brachten.

Paulus van Middelburg (Zeeland), Astroloog, werd geboren in 1445 en studeerde te Leuven medicijnen en theologie. Na beëindiging van zijn studie ging hij naar Middelburg terug en hield in Holland lezingen over philosophie en theologie. Hij werd echter later wegens zijn scherpe kritiek op de zedeloosheid van zijn tijdgenooten verban-nen en keerde naar Leuven terug. Van daaruit werd hij aan de universiteit te Padua beroepen als professor in wiskunde en astronomie. Als lijfarts van den Hertog van Urbino, die hem de abdij van Castel Duranti schonk, kwam hij in de gunst van Keizer Maximiliaan I, die hem 30 Juli 1494 tot Bisschop van Fossombroni in Umbrië verheef. Paulus van Middelburg schreef verschillende astrologische werken: „*Practica de parvis constel-*

lationibus ad Maximilianum Austriacum". Urbino 1484. In zijn „prognosticum siginti annorum" in 1487 heeft hij uit de conjunctiën van Jupiter en Saturnus in Scorpio een vreeselijke epidemie der zoogenaamde „morbus gallicus" zeer juist voorspeld. Deze epidemie brak dan ook later in het leger van Karel VIII van Frankrijk uit en nam zulke afmetingen aan, dat het geheele leger gedeceimeerd werd en de belegering van Napels moest worden opgegeven.

Lucas Gauricus, ook een zeer beroemd Astroloog, trok in 1506 den horoscoop van Johan Bontiveglio, heerscher van Bologna. Hij gaf dezen den raad, Paus Julius II te verdragen, daar anders zijn paleis met den grond gelijkgemaakt zou worden. Bontiveglio liet hem hiervoor vier maal folteren en 25 dagen in de gevangenis werpen. De voorspelling echter werd bewaarheid. Gauricus schreef verschillende werken over de directiemethoden „Directiones, progressiones, ascensiora tempora hilegiorum". Hij leefde aan het hof van Paus Leo X, Clemens VII en Paulus III, die groote vereerders en aanhangers der Astrologie waren.

Heinrich Cornelius Agrippa von Nettesheim, theoloog en Astroloog, is bekend om zijn werk „Occulta philosophia", het grootste werk over theurgische Astrologie.

Dr. Johann Faust 1490—1541 is bekend door den horoscoop, dien hij getrokken heeft voor den Bisschop George III van Bamberg. Op de Goethetentoonstelling te Frankfurt in het jaar 1893 lag ook het huishoudboek van het aartsbisschoppelijke hof te Bamberg, waarin de volgende post voorkwam: f 10.—, doctori Fausto philosopho für die Stellung der Nativität des von 1505—1522 regierenden Bisschofs Georg III.

Melanchton heeft de inleiding geschreven van het astrologische werk van Schoner „Opusculum astrologicum astrologicae judiciariae” 1539 en de „Indiciis nativitatum” 1545. Melanchton zelf heeft Astrologie gedoceerd aan de universiteit te Basel en te Wittenberg. Ook heeft hij Claudius Ptolemaeus vertaald. Bij de inleiding van deze vertaling zegt Melanchton: „Wertvoll und wahrhaftig ist die Astrologie, eine Zierde ist sie des Menschengeschlechtes und ihre ehrwürdige Weisheit ein Zeugnis Gottes.”

Hieronymus Gardanus, Astroloog, arts en filosoof, leefde aan het hof van den Paus en schreef daar zijn astrologische werken. Bijzonder bekend is zijn „De revolutionibus, encomium astrologiae” en de door hem getrokken horoscoop van Jezus Christus.

Nostradamus, arts en Astroloog, is bekend door

zijn profetiën, bestaande uit 10 centuriën elk van 100 verzen, die betrekking hebben op de jaren 1550—2200 na Chr. Zijn profetiën over den wereldoorlog waren zeer duidelijk. In centurie I vers 15 vertelt Nostradamus ons van 70 groote veldslagen tusschen Duitschers en Franschen, hetgeen de statistiek bevestigd heeft. Hij voorspelde in centurie II vers 68 en in centurie III vers 71 van U-booten, vliegtuigen en Zeppelins en van Duitschland's ondergang door een hongerblokkade. Toen op 23 Maart 1918 de beslissende slag begon, was iedereen in spanning, op welke plaats Hindenburg een doorbraak zou trachten te forceeren. Nostradamus vertelt ons deze reeds 350 jaar tevoren in centurie IV vers 8 „St. Quentin” en in centurie IX vers 40 vertelt hij verder van de slagen om Armentières en bij de Kemmel. Als bewijs voor de juistheid der astrologische profetiën van Nostradamus diene, dat de bekende Nostradamus-vertaler C. Loog reeds in het begin van 1918 aan de hand van centurie IV vers 100 het einde van den oorlog in November 1918 voorspelde. *Zeer interessant is ook de profetie van den komenden Wereldleeraar.* Volgens Nostradamus zal de verwachte niet in Europa, maar als afgezant van de witte broederschap in Azië verschijnen. Nostradamus geeft voor de toekomst zeer belangwekkende profetiën: in 1939 voor Engeland, verder 1999

voor Frankrijk en Engeland. Deze profetiën van Nostradamus berusten in hoofdzaak op de groote conjunctiën, waaronder men in de Astrologie de conjunctiën van Jupiter en Saturnus verstaat, die om de 20 jaar plaats hebben, en wel zoodanig, dat altijd de zodiacale plaatsen van telkens drie conjunctiën 120 graden van elkaar afstaan. Deze conjunctiën manifesteren dus een driehoek, waarvan elke hoek 200 jaar in hetzelfde teeken van den zodiak blijft. De geheele omloop van het mystieke trigon duurt 2400 jaar. In dat getal ligt ook het geheim van den oorsprong van de Joodsche jubel-jaren 49 maal 49 is $2401 = 49$ jubeljaren. Nostradamus stond ook ver boven de gewone astrologen. Hij was zich dit ook zeer goed bewust en wij mogen, hetgeen hij aan zijn VIIe eeuw vooruitschikt, niet als aanmatiging beschouwen:

Legis cautio contra ineptos irriticos.

Qui legent hosce versus, mature censunto.

*Prophanum vulgus et inscium ne attrectato,
omnesque astrologi Blenni, Barbari procul
sunto.*

Qui aliter facit is rite sacer esto.

hetgeen vertaald luidt:

Waarschuwing tegen onbevoegde critici.

Degenen die deze volgende verzen lezen, moeten een rijp oordeel vellen.

Ver blijve het domme volk zonder inwijding.

Ver alle domme en vreemde astrologen.
Die anders handelt, zij met recht vervloekt.

* * *

Zijn zoon Michael Nostradamus Jr. schreef een astrologisch werk: „*Traité d'Astrologie*” (1563).

Josephus Justus Scaliger, Astroloog, chronoloog (geschiedkundige) en philoloog, later professor te Leiden, was bekend door zijn werk „*Manilii astronomicon*.”

Tycho de Brahé was astronoom en zeer beroemd Astroloog. Koning Frederik II van Denemarken liet voor hem een observatorium op het eiland Hween, Uraniburcht genaamd, bouwen. Daar heeft Brahé de 3 groote horoscopen voor de zoons van den Koning berekend. Deze bevinden zich heden nog in de Koninklijke Bibliotheek te Kopenhagen. De Astroloog Dr. J.I. Kronstrøm schrijft in Augustus 1926 over deze 3 horoscopen in de *Astrol. Rundschau*: „Ich musz in aller Bescheidenheit meine unvorbehaltene Bewunderung für die gewaltige Arbeit, das mächtige umfassende Wissen und die scharfsinnigen Deductionen aussprechen”. Brahé moet zelfs zoo'n kundig Astroloog geweest zijn, dat verschillende vak-historici, o.a. de Koninklijke historiograaf Prof. Troels-Lund open en eerlijk schrijft, dat Tycho de Brahé hier een beschrijving van den *toekomstigen* koning van Denemarken

gaf, die het nageslacht hem niet verbeterd zou kunnen hebben, zoo sprekend was de uitleg der komende gebeurtenissen en de karakterbeschrijving van den koning.

Johann Keppler, astronoom en Astroloog.

In het jaar 1608 trok Keppler voor Albrecht Wenzel Eusebius Wallenstein, den lateren hertog van Friedland, Mecklenburg en Sagan, die toen 25 jaar oud en nog een onbekend edelman was, een horoscoop, terwijl Keppler Wallenstein heelemaal niet kende. Het origineel hiervan, voorzien van de eigenhandige kantteekeningen van Wallenstein, bevindt zich nog heden ten dage in de Bibliotheek te Dresden. In het jaar 1624 liet Wallenstein door tusschenkomst van den eersten luitenant Gerard von Taxis, dezen horoscoop aan Keppler terugzenden met verzoek, de directies van de volgende jaren te berekenen. Vast staat, dat Keppler de verschillende gebeurtenissen juist heeft aangegeven, vooral wat betreft zijn omhoog komen en zijn verschrikkelijk einde (25 Februari 1634).

Joannis Baptista Morrinus, eigenlijk Jean Baptiste Morin, arts en Astroloog, was eerst lijfarts van den Hertog van Luxemburg en daarna van Koning Lodewijk XIII. Ook Richelieu maakte gebruik van diens astrologische kunde en raad-

pleegde hem bij alle moeilijke kwesties. Bekend is, dat Morin bij de geboorte van den Zonnekoning, Lodewijk XIV, in de kraamkamer werd schuil gehouden, voor het opnemen van het juiste tijdstip der geboorte, ten einde zeer zuiver diens horoscoop te kunnen trekken. Morin heeft een zeer groot astrologisch werk geschreven „Astrologia gallica” genaamd, een werk bestaande uit 26 boeken, welke op dit oogenblik gedeeltelijk in het Duitsch zijn vertaald. Dit werk heeft hij aan niemand minder dan aan den Koning der Koningen, Jezus Christus, opgedragen, hetgeen natuurlijk alleen met toestemming van den Paus mogelijk was.

Nu komen wij aan:

DE ASTROLOGEN VAN DE XVIIe EEUW.

Placidus van Titis, pater te Perugia, was een zeer bekend Astroloog, vooral door het weder in het leven roepen van de methode der secundaire directies. Hij vond in het jaar 1657, als professor aan de universiteit te Padua, dat God op verschillende plaatsen in den Bijbel zoo ook o.a. in Ezechiël IV: 6 aan zijn profeten te kennen had gegeven voor een gegeven aantal jaren het gelijke aantal dagen te nemen. Ez. IV: 6 luidt: „Ik heb U gegeven elken dag voor elk jaar”.

Deze directies waren ook den bijbelschen profeten, Aboe Maschar en Keppler bekend.

Tijdgenooten van Placidus waren *Goldmayer*, *George Wharton*, *Francis Bacon*.

ASTROLOGEN DER XVIIIe EEUW.

Astrologen der 18^e eeuw waren *Newton* en *John Flamsteed*.

Vanaf de Fransche Revolutie tot bijna de geheele XIXe eeuw heeft de Astrologie geslapen. *Professor Pfaff*, astronoom aan de universiteit te Erlangen, een tijdgenoot van Goethe, heeft daar in het jaar 1823 nog Astrologie gedoceerd en was de laatste, die nog eens geprobeerd heeft de Astrologie weder op te heffen, doch dit is hem niet gelukt.

Sedert ongeveer 40 jaren hebben wij weder Astrologen en wel: Alan Leo, Simonite, Kniepf, Wilde, Green en de pseudoniemen Raphaël, Zadkiel I en II, Sephaniel; verder Furker, Thierens, Aqua Libra, Else Parker, Max Heindel, Grimm, Glahn, Brandler Pracht, Elsbeth Ebertin.

En nu zijn wij tot de Astrologie van heden genaderd.

Het oude stort in, de tijden veranderen en nieuw leven bloeit op de ruïnen van weleer. Wij beleven nu het verval van de materialistische wereldaanschouwing en een nieuwe verschijnt uit de puinhopen van de verdwijnende oude filosofie van den geestlozen stof en wij beleven wonderen. Hetgeen vroeger bespot en uitgelachen werd,

wordt thans juist door de grootste genieën aangehangen. De Astrologen wisten dat wel, want de teekens spreken een duidelijke taal. Wij zien zulks ook door het eindelijk erkennen van de psychische verschijnselen en doordat suggestie, hypnotisme, magnetisme thans bestudeerd worden. Ook de graphologie, phrenologie en physionomie komen weder uit hun zoo verachte positie te voorschijn als occulte leeringen en nemen steeds meer in exacte beteekenis toe. Is het dan, eigenlijk nog een wonder, dat eindelijk de Astrologie, langzaam weliswaar, doch zeker de haar toekomende plaats onder de exacte wetenschappen zich gaat veroveren? Neen. Het is slechts de logica der evolutie. De geheime wetenschappen, in het bijzonder de Astrologie, gaan hun renaissance tegemoet. Het „Neue Wiener Journal” bracht onder het opschrift „600.000 Astrologen” een zeer interessant artikel over Astrologie. Volgens bedoeld artikel zouden ongeveer 600.000 menschen in Europa Astrologie bestudeeren.

Meer nog dan woorden getuigen de feiten voor de waarheid der Astrologie. De bewonderenswaardige resultaten, die verkregen zijn, vooral die de verschrikkelijke catastrophen in het jaar 1926 betroffen, moeten elk eerlijk mensch tot nadenken stemmen en hem de overtuiging geven, dat men hier met een waarheid te maken heeft, die men

niet schouderophalend kan voorbijzien. In Amerika en Engeland zijn alle financiers, groot-industrieelen, grootkapitalisten en banken astrologisch ingelicht.

Als bewijs tegen de wetenschap der Astrologie worden vooral drie punten aangevoerd, die ik hier zal trachten te weerleggen.

Vaak hoort men, dat de Astrologie werkt volgens het systeem van Ptolemaeus, waarbij de aarde als middelpunt van het heelal wordt aangenomen, ofschoon ieder kind weet, dat dat standpunt reeds lang verlaten is. Hierop is slechts te antwoorden, dat het nog lang niet zeker is, of de zon in het middelpunt staat en de planeten zich daar omheen bewegen, dus dat Copernicus juist vermoed heeft. Het is een theorie, die vandaag of morgen omvergeworpen kan worden. Verder weet ieder Astroloog, dat het voor de Astrologie van geen belang is, of de aarde, dan wel de zon in het middelpunt staat. Zij heeft alleen te maken met de hoeken, waaronder de planeten elkaar en die waaronder deze de aarde treffen. Deze hoeken blijven dezelfde, of men de hypothese van Ptolemaeus of die van Copernicus aanneemt. Het is voor de leer der Astrologie dus van geen belang, of men naar de theorie van Ptolemaeus of naar die van Copernicus werkt.

Het tweede bewijs, waarmede men de Astrologie

wil afmaken, is de opmerking, dat gemiddeld per seconde één mensch geboren wordt, zoodat volgens de Astrologie er zeer vele menschen zijn, die ongeveer op hetzelfde tijdstip geboren zijn en ook hetzelfde noodlot moeten hebben. Dit is echter in werkelijkheid niet het geval. Ja, gemiddeld wordt per seconde één mensch geboren, maar *inderdaad* is dit niet zoo. Bovendien heeft deze opgave betrekking op de geheele aarde. Op een en dezelfde plaats kan volgens een kosmische wet binnen 4 minuten slechts één mensch geboren worden. Dit is beslissend, want in dien korten tijd van 4 minuten verschuift ook de Ascendant en deze wordt bij iemand, geboren om 10 uur anders dan bij een geboortetijd van 4 minuten vóór 10 of 4 minuten na 10 uur. Hoe meer de geboorten uit elkaar liggen, hoe grooter de verscheidenheid is. De Ascendant is hier maatgevend voor de richting, waarin het karakter en daarmee het noodlot van den mensch hem voert, want het karakter maakt het noodlot. Zodoende moeten karakter en noodlot van alle menschen, die op een en dezelfde plaats geboren zijn, al zou het geboorteuur maar 4 minuten verschillen, uiteen loopen. Het karakter en het noodlot van zulke menschen zullen beslist veel overeenkomst vertoonen, *gelijk* echter zullen ze nooit zijn. En inderdaad vindt men deze overeenkomst vaak in het leven. Over

de geheele aarde zal gemiddeld per seconde 1 mensch geboren worden. Nemen wij nu aan — en dit geval zoude zich kunnen voordoen — dat precies om 10 uur 's morgens op zekeren dag 20 menschen geboren worden, zoo kunnen deze nooit op dezelfde plaats geboren zijn, maar volgens de zooeven aangehaalde kosmische wet slechts op 20 verschillende plaatsen op aarde. Daar deze plaatsen niet op dezelfde lengte- en breedtegraad kunnen liggen, krijgt ieder van deze 20, hetgeen iedere leerling der Astrologie weet, een andere Ascendant en daarmee een ander karakter en een ander noodlot. Hierbij komt bovendien nog een zeer gewichtige factor, waarmede bij het lezen van een horoscoop rekening moet worden gehouden, n.l. de persoonlijke omstandigheden van den geborene, zooals opvoeding, milieu, sociale betrekking, ouders, enz. en deze zullen nooit gelijk zijn. Hiermede komen wij tot verdere afwijkingen, die het leven van den mensch beïnvloeden, en die zoo verschillend zijn van die van andere menschen, welke ongeveer op hetzelfde tijdstip geboren zijn.

Ten slotte hoort men vaak beweren, dat reeds vele foutieve prognosen gesteld zijn en wel van bekende Astrologen. Dit is zoo. Er zijn foutieve prognosen gesteld en er zullen ook in de toekomst dikwijls foutieve prognosen gesteld worden. Dit feit doet echter aan de Astrologie geen

afbreuk. Waar is een dokter, die nooit een foutieve diagnose stelde, waar een rechter, die geen verkeerd oordeel velde? De meest bekwame mannen hebben zich weleens vergist. Wie zou b.v. aan het wetenschappelijk karakter der medische of aan dat der rechtswetenschap door dergelijke fouten gaan twifelen, omdat een dokter of een rechter zich vergiste?

Welke uitwerking hebben nu de sterren op het leven van den mensch?

Hierin verschillen de uitkomsten, die de Astrologen hebben verkregen en daardoor ook hun meening. De eene, in een reeds ouden zin neergelegde opvatting, is de volgende: „Astra inclinant non necessitant”, d.w.z. „De sterren maken geneigd, doch dwingen niet”. Volgens deze zienswijze wordt door den stand der planeten en sterren in den mensch slechts een zekere aanleg voor dezen of genen levensloop geschapen, dien echter het betreffende individu, door zelf mede te werken, met succes kan tegengaan. De mensch behoeft dus niet zijn noodlot onomstootelijk te ondergaan.

Een andere zienswijze is: „De mensch moet het noodlot van zijn leven onder alle omstandigheden vervullen. Deze beide tegenstrijdige opvattingen zijn gedeeltelijk op ondervinding, en gedeeltelijk op godsdienstig-philosophische instellingen geba-

seerd en zijn het resultaat van gedane waarnemingen.”

Een derde opvatting is: „Volenten fata ducunt, nolentem trahunt” en deze heeft de meeste aanhangers, vooral onder de moderne Astrologen. De mensch moet het in zijn horoscoop bepaalde en duidelijk aangegeven noodlot, m.a.w. het slechts voor één uitleg vatbare noodlot met onvoorwaardelijke noodzakelijkheid ondergaan; echter kan hij van slechte dingen door geschikte tegenmaatregelen de uitwerking verzwakken en de gunstige gebeurtenissen in hun uitwerking versterken. Hij kan aan het hem opgelegde noodlot echter niet ontkomen; hij moet dat doormaken.

Wanneer de tijd der door directies en transiten aangegeven gebeurtenissen gekomen is, wordt de mensch met onweerstaanbare kracht tot handelingen gedreven, welke zijn noodlot voltrekken. Wij zullen hier van philosophische beschouwingen afzien, welke toch tot geen bevredigend resultaat leiden en met de bekende spreuk van Socrates: „Ik weet, dat ik niets weet” eindigen. Eén feit echter blijft bestaan: ons leven moet een doel hebben. Wanneer wij om ons heen zien, hoe het leven van de menschen, die ons omringen, verloopt, dan vinden wij bijna overal groote onrechtvaardigheden en tegenstrijdigheden. Vele kerken lossen deze groote disharmonieën voor den denkenden mensch

niet op een bevredigende wijze op. Slechts het oeroude geloof, dat wij in een vroeger leven misstappen begingen, waarvoor wij nu door menschwording en wedermenschwording hebben te boeten tot onze ziel gelouterd is en daardoor geschikt om tot God, vanwaar zij is uitgegaan, terug te keeren, geeft ons leven inhoud en doel en tegelijkertijd troost en kracht, om ons noodlot te dragen. „Karma” heet de leidende gedachte, die ons in dit geloof beheerscht en die ons ook zegt, waarom wij in de eerste plaats en noodzakelijk Astrologie moeten bestudeeren.

Op welke basis nu berust de Astrologie?

Ik zal dit hier natuurlijk slechts in zeer korte trekken beschrijven, aangezien elk astrologisch werk hierover uitvoerig handelt. Onze aarde heeft den vorm van een bol. Men denkt zich nu het hemelgewelf daar omheen eveneens als een bol, maar van oneindige grootte. In het midden van dezen bol rust de aarde. Door den hemel-aequator wordt de hemelbol op dezelfde wijze als de aarde, door den aard-aequator in twee gelijke halve bollen, n.l. een Noorderlijken en een Zuidelijken halven bol verdeeld. De hemel-aequator is een cirkel, die als elke andere cirkel 360 graden groot is. Om onze aarde als middelpunt, loopen aan het hemelgewelf de zon en alle overige hemellichamen. Deze theorie noemt

men het geocentrische systeem, dat van Claudius Ptolemaeus afkomstig is. Gedurende een jaar doorloopt de zon in de richting West-Oost een cirkel aan den hemel, welken men ecliptica noemt. Deze is evenals de aequator 360 graden groot en snijdt den aequator in 2 punten, n.l. het lentepunt en het herfstpunt. De ecliptica wordt in 12 gelijke deelen verdeeld elk 30 graden groot. Deze 12 deelen zijn naar de 12 sterrenbeelden genoemd, die zich in de zonnebaan bevinden, en dus door de zon in een jaar worden doorlopen. Men noemt deze 12 teekens den dierenriem of zodiak en deze zijn in de volgende Latijnsche hexameters, die van den Romeinschen dichter Annianus afkomstig zijn, vastgelegd:

Sunt aries, taurus, gemini, cancer, leo, virgo,
Libraque, scorpius, arcitenens, caper, amphora,
pisces. *)

Deze 12 teekens worden ten gevolge van hun uitwerking verdeeld in vuur-, lucht-, water- en aarde-teekens; in electrische, magnetische, mannelijke, vrouwelijke, cardinale, vaste en gemeenschappelijke teekens en ieder teeken beïnvloedt weer in zekere mate een bepaald deel van het lichaam, zooals Aries het hoofd, enz.

Een zeer gewichtige rol spelen de 12 huizen van den horoscoop. Op dezelfde wijze als de ecliptica

*) Ram, stier, tweelingen, kreeft, leeuw, maagd, weegschaal, schorpioen, schutter, steenbok, waterman, visschen.

in 12 gelijke deelen is verdeeld, verdeelt men ook het hemelgewelf, den halven bol boven en dien beneden de aarde, elk in 6 gelijke deelen, tezamen dus 12, elk van 30 graden, die weliswaar met toenevende Noordelijke of Zuidelijke breedte grooter of kleiner dan 30 graden worden. Deze 12 huizen zijn niets anders dan magnetische krachtvelden, waarvan ieder voor bepaalde verhoudingen in het leven van beteekenis is, d.w.z. uit ieder huis trekt men bepaalde conclusies voor enkele gedeelten van het menschelijk leven. Zij heeten volgens de Latijnsche hexameters:

Vita, lucrum, fratres, genitor, nati, valetudo,
Uxor, mors, pietas, regnum, benefactaque, carcer. *)

Zoo geeft het eerste huis ons uitsluitel over het karakter, het tweede over geld, enz. De planeten werken in de huizen, waarin zij komen te staan, verschillend. Den grootsten invloed in den horoscoop hebben Zon en Maan en daarna de planeten. Hiervan hebben sommige een gunstigen, andere weer een ongunstigen invloed op het noodlot van den mensch en zodoende onderscheiden wij benefici of weldoeners n.l. Jupiter, Venus, Zon, Maan; en malefici of boosdoeners n.l. Saturnus, Mars, Uranus. Mercurius en Neptunus zijn neutrale he-

*) Leven (karakter), winst, broers, vader, kinderen, gezondheid, echtgenoot, dood, godsdienst, betrekking, weldaden, gevangenis.

mellichamen en richten zich naar de planeten, waarmede zij verbonden zijn. De weldoeners kunnen echter ook ongeluk verkondigen, wanneer zij met kwaaddoeners verbonden zijn en omgekeerd kunnen ook de kwaaddoeners geluk brengen, wanneer zij zich met een weldoener gunstig vereenigen. Zooals de planeten, hebben ook de vaste sterren gedeeltelijk een gunstigen, gedeeltelijk een ongunstigen invloed op het leven van den mensch. Deze worden door enkele Astrologen geheel buiten beschouwing gelaten en dit zeer ten onrechte. Door hun uitwerking worden vooral de buitengewone gebeurtenissen en de afzonderlijke verschijnselen, die men met de planeten niet voldoende verklaren kan, voortgebracht. De vaste sterren alléén, hebben echter geen invloed op het noodlot van den mensch: daartoe moeten zij met de planeten of met de zeer gewichtige punten in den horoscoop samenwerken. De vereeniging van planeten en vaste sterren onder elkaar of met de hoeken der huizen en andere gewichtige punten van den horoscoop geschiedt door aspecten. Hieronder verstaat men den afstand van een planeet tot een andere of tot een gewichtig punt in den horoscoop. Naar gelang hun uitwerking onderscheidt men gunstige, ongunstige en gemengde aspecten. Gunstige aspecten zijn: sextiel of 60 graden, trigon of 120 graden; ongunstige: vierkant of 90 graden, op-

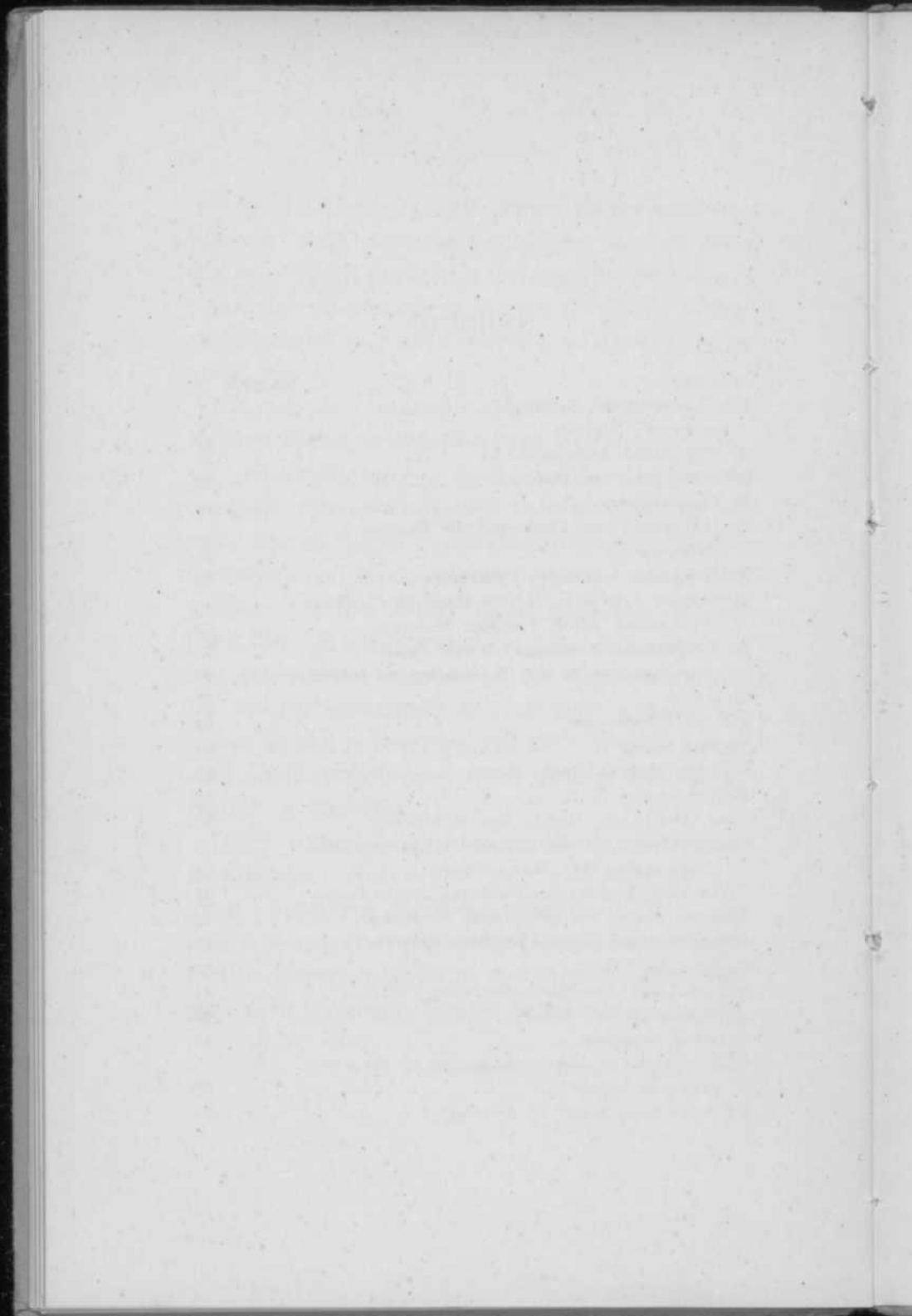
positie of 180 graden. Als gemengde aspecten beschouwt men die aspecten, die nu eens goed en dan weer slecht uitwerken naar gelang de planeet, waarmede zij verbonden zijn en als zulke gelden conjunctie of 0 graden, parallel of gelijke declinatie.

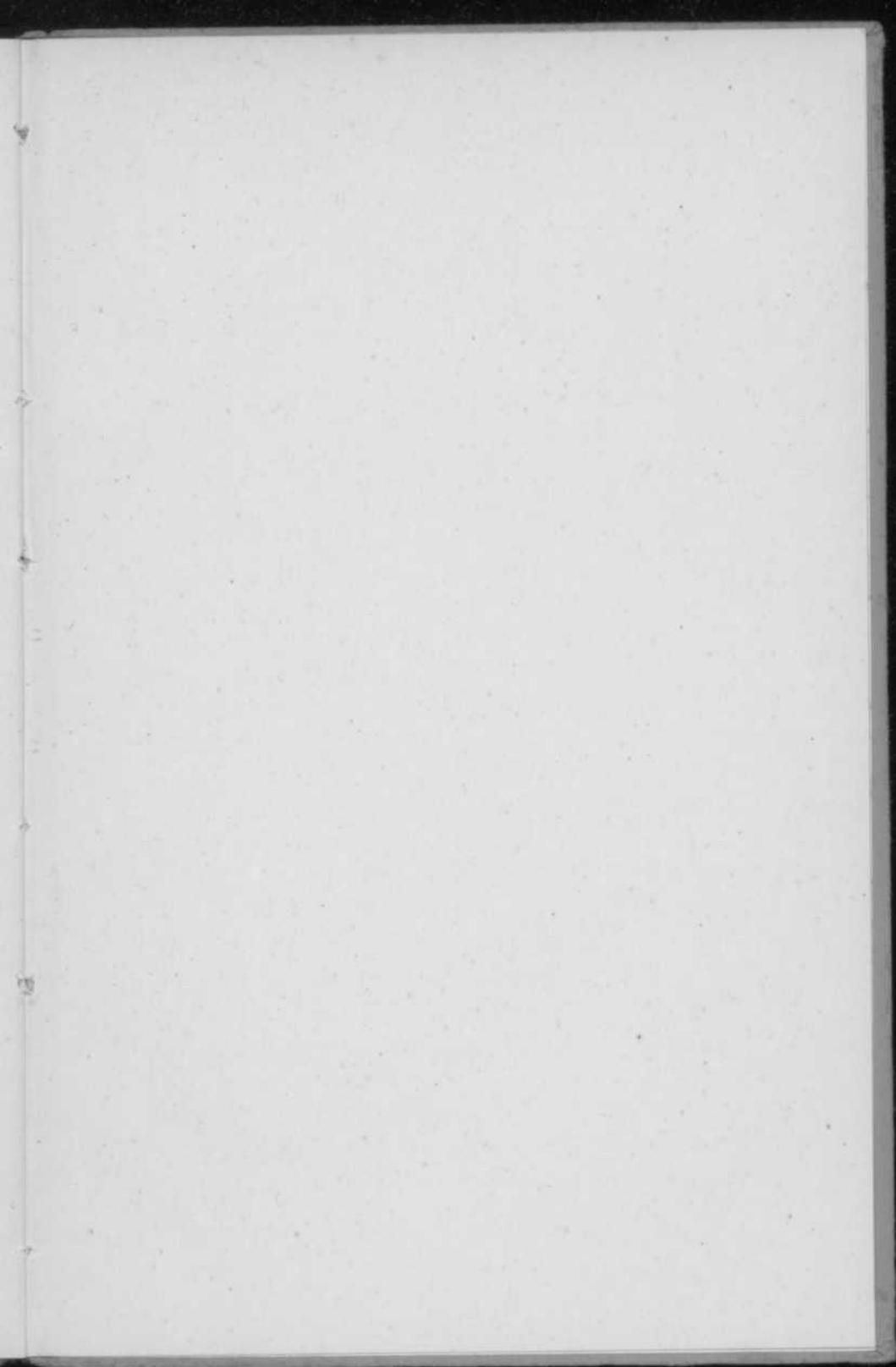
Uit deze nu beschreven elementen wordt de horoscoop samengesteld, dien men radix-, wortel- of wel geboortehoroscoop noemt en die de plaatsen aangeeft van de Zodiakale teekens, planeten en vaste sterren op het oogenblik der geboorte. De horoscoop is zoodoende als het ware een photographie van den hemel bij de geboorte. Aan de hand van den horoscoop kan een kundig Astroloog den geheelen levensloop van een mensch nagaan. De in den radixhoroscoop aangegeven gebeurtenissen komen in den loop van het leven tot uitlossing en deze uitlossing heeft plaats middels directies en transiten.

Ieder mensch moest eigenlijk de Astrologie bestudeeren. Natuurlijk zou niet iedereen een groot Astroloog worden, maar toch kan een ieder het zoover brengen, dat hij met een goed gectificeerden horoscoop de gebeurtenissen van zijn eigen leven zou kunnen berekenen en volgen.

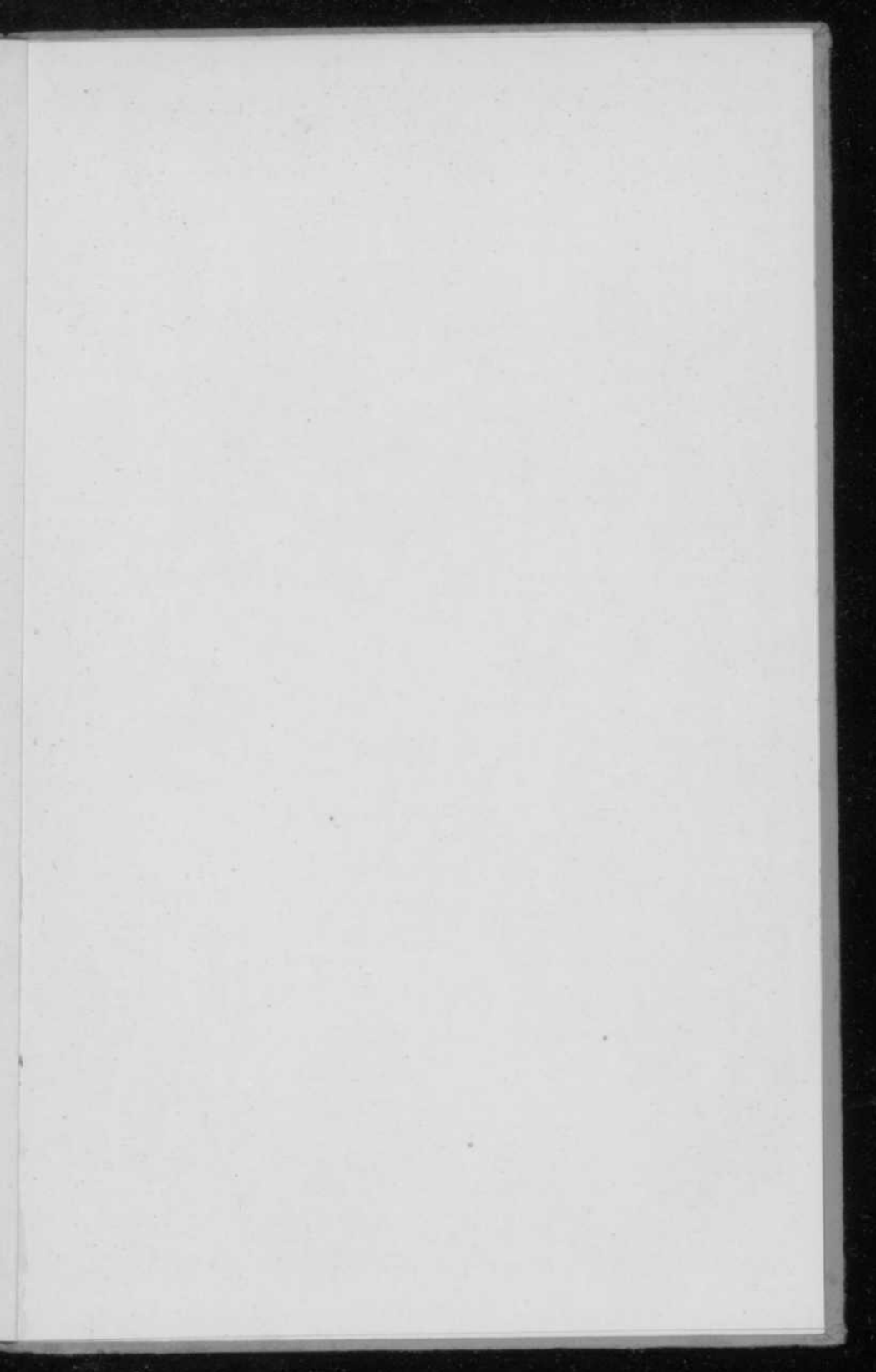
INHOUD.

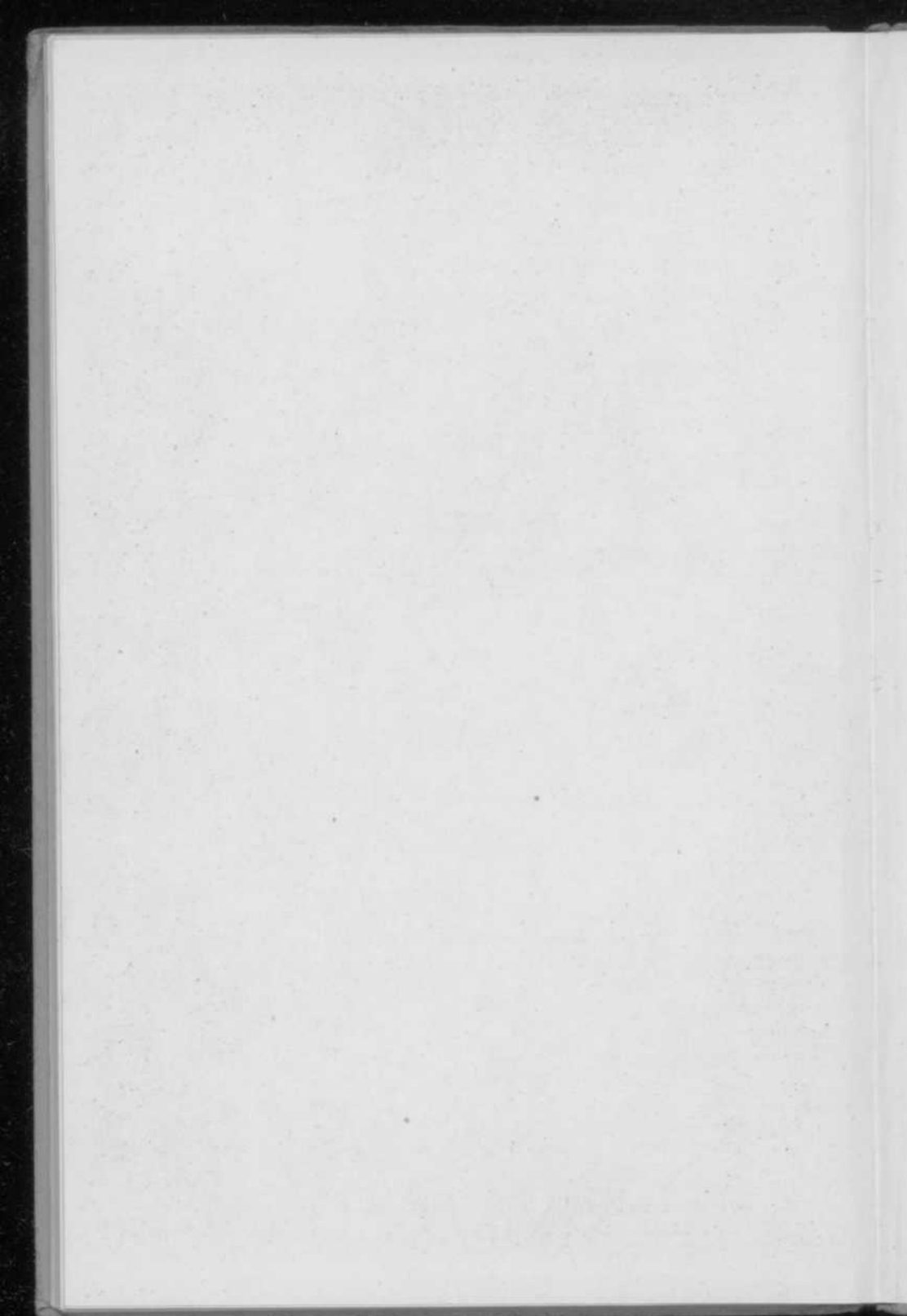
Inleiding	bladzijde	5.
De Chaldeeusche Astrologie	"	7.
Assurbanipal, Niniveh	"	9.
De Egyptische Astrologie	"	13.
De Dierenriem van Denderah	"	15.
De Cheops-pyramide	"	17.
De bibliotheek van Alexandrië, De Pharao		
Nechepso	"	18.
De Grieksche Astrologie, Pythagoras	"	20.
Romeinsche Astrologie, Marcus Manilius, Claudius		
Ptolemaeus, Julius Firmicus Maternus	"	22.
De Israëlitische Astrologie, Mozes, Daniël	"	25.
De Astrologie van af het Christendom tot heden.	"	26.
Mohamed	"	27.
Alkendi, Aboemassar	"	28.
Michael Scotus	"	30.
Albertus Magnus, Guido Bonati	"	31.
Regiomontanus	"	32.
Isaac Abarbaneh, Paulus van Middelburg	"	33.
Lueas Gauricus, Heinrich Cornelius Agrippa von		
Nettesheim, Dr. Johann Faust	"	34.
Melanehton, Hieronymus Gardanus, Nostradamus.	"	35.
Josephus Justus Scaliger, Tycho de Brahé	"	38.
Johann Keppler, Joannis Baptista Morrinus	"	39.
Placidus de Titis	"	40.
Newton, John Flamstead, Professor Pfaff	"	41.
Het geocentrische stelsel	"	43.
Foutieve prognosen	"	45.
Welke uitwerking hebben de sterren op het leven		
van den mensch?	"	46.
Op welke basis berust de Astrologie?	"	48.

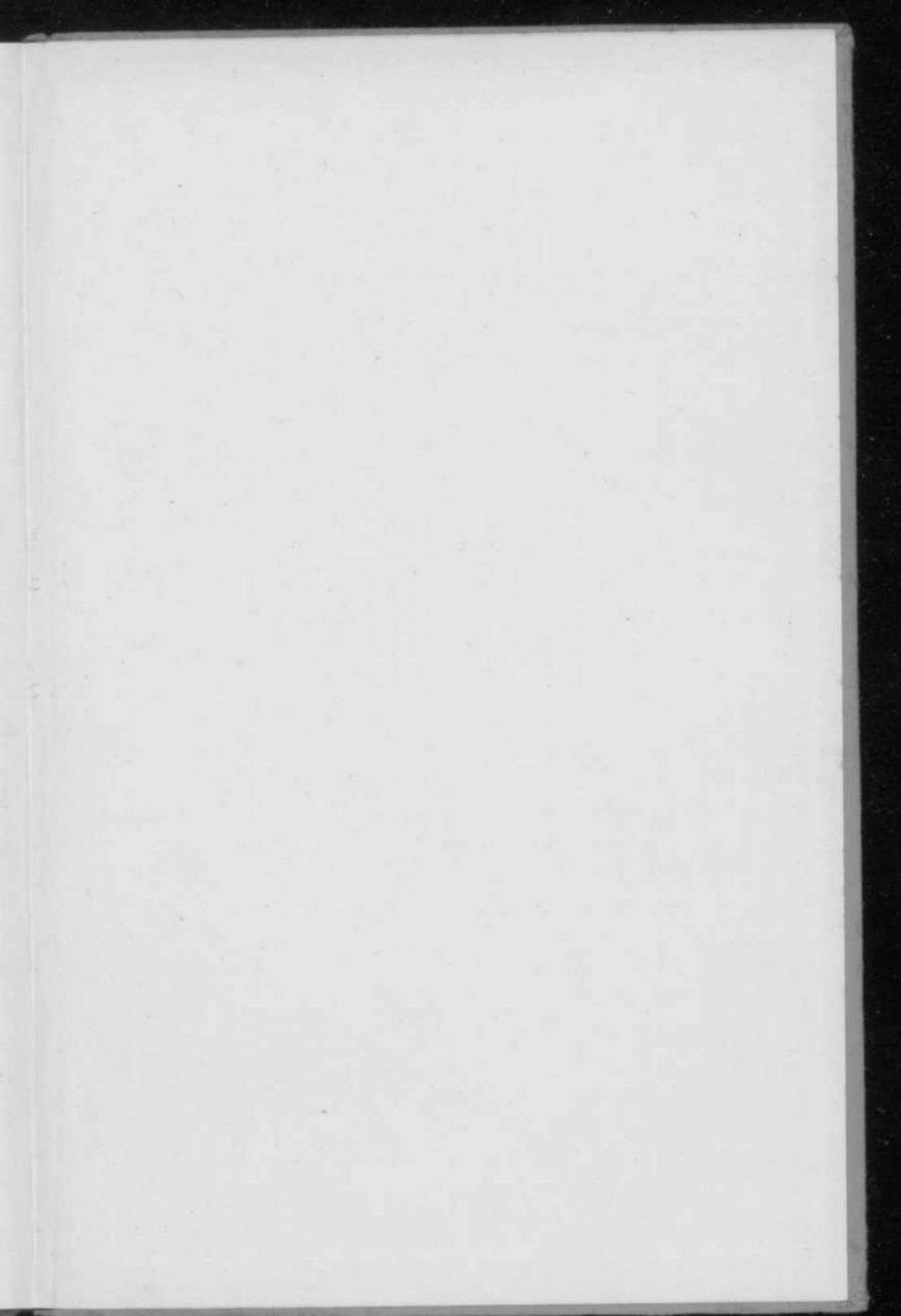

12.007.154

12
M